

Sygn. akt II Ca 171/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Grzegorz Ślęzak (spr.)
Sędziowie	SSO Jarosław Gołębiowski SSO Paweł Lasoń
Protokolant	sekr. sądowy Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego M. M. (1) reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową M. R. przeciwko P. M. (1)

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku

z dnia 7 lutego 2017 roku, sygn. akt III RC 275/16

oddala apelację.

SSA w SO Grzegorz Ślęzak

SSO Jarosław Gołębiowski SSO Paweł Lasoń

Sygn. akt II Ca 171/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 7 lutego 2017r. Sąd Rejonowy w Radomsku po rozpoznaniu sprawy z powództwa małoletniego powoda M. M. (1) reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową – M. R. przeciwko P. M. (1) o podwyższenie alimentów do kwoty po 800 złotych miesięcznie

1. podwyższył od pozwanego na rzecz małoletniego powoda alimenty ustalone ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku wydanym w dniu 18.12.2014 roku w sprawie III RC 221/14 z kwoty po 360,00 złotych miesięcznie do kwoty po 550,00 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 21 października 2016 roku;

2. oddalił powództwo w pozostałej części,

3. wyrokowi w pkt 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności,

4. zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Radomsku kwotę 114,00 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa oraz kwotę 6 zł za klauzulę wykonalności.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

Małoletni P. M. (1) ur. (...) jest synem M. R. i P. M. (2).

W dniu 20 lutego 2007 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. rozwiązał przez rozwód związek małżeński P. M. (1) i M. M. (2) z domu K.. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem stron M. M. (1) urodzonym (...) w R. pozostawił obojgu rodzicom i ustalił miejsce pobytu dziecka przy matce M. M. (3). Obowiązkiem wychowania i utrzymania małoletniego syna stron obciążył oboje rodziców i w związku z tym zasądził od P. M. (1) na rzecz M. M. (1) alimenty w kwocie po 320 złotych miesięcznie, płatne do rąk M. M. (3) jako ustawowej przedstawicielki do 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie III RC 221/14 tut. Sąd podwyższył od pozwanego P. M. (1) na rzecz małoletniego powoda M. M. (1) alimenty ustalone ww. wyrokiem Sądu Okręgowego z kwoty po 320 zł miesięcznie, do kwoty po 360 zł miesięcznie, płatne do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – M. R. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 01 grudnia 2014 r.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda M. R. ma 31 lat. Wykształcenie średnie, z zawodu jest krawcową. Obecnie nie pracuje z powodu choroby 2,5 letniego syna. Powódka zawarła związek małżeński z którego ma syna, orzeczono wobec niego stopień niepełnosprawności umiarkowany. Obecny mąż powódki pracuje jako kierowca międzynarodowy i uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 1.850 zł brutto. Powódka uzyskuje zasiłek na dzieci w wysokości 1.406 zł oraz zasiłek pielęgnacyjny i 500+. Powódka mieszka wraz z mężem i synami w domu rodziców, na utrzymanie domu przekazuje kwotę 300 zł.

Małoletni M. M. (1) podczas orzekania o rozwodzie miał 9 lat i uczęszczał do III klasy szkoły podstawowej, aktualnie ma 11 lat i chodzi do V klasy szkoły podstawowej. Małoletni uczęszcza na korepetycje z angielskiego i niemieckiego, uczęszcza również na bezpłatne zajęcia logopedyczne. M. nie rozróżnia kolorów, ma orzeczoną dysleksję. Małoletni uczęszcza na treningi z piłki nożnej i należy do (...) Klubu Sportowego (...).

Matka małoletniego wydatki miesięczne na rzecz syna oszacowała na 1.100-1.200 zł. W następujący sposób określiła ona koszty związane z utrzymaniem syna: 480 zł odzież, środki higieniczne około 30-40 zł, wyżywienie około 400-450 zł, buty sportowe 40 zł. Małoletni szybko rósł i dlatego lekarz przepisał mu leki w celu zahamowania szybkiego wzrostu. M. R. wskazała, że wykonała remont pokoju małoletniego M. i wydała na ten cel kwotę 800 zł.

Powódka oświadczyła, iż jej były mąż nie utrzymuje z synem kontaktu, pracuje u ojca jako kierowca i zapewne zarabia więcej niż wskazuje.

Pozwany P. M. (1) ma 37 lat, elektromechanik. Z kolejnego związku ma córkę N. M. ur. (...) Pozwany mieszka z konkubiną, córką i synem z poprzedniego związku partnerki. Pozwany zaciągnął kredyt hipoteczny w dniu 17.11.2005 r. w Banku (...) S.A. wraz byłą żoną M. R. w wysokości 37.333 CHF (franków szwajcarskich), z ratą miesięczną około 600 zł miesięcznie, rata kredytu uzależniona jest od kursu waluty. Pozwany również zawarł umowę kredytu w (...) na kwotę 15.000 zł na okres 18.04.2013 do 17.04.2017 r.

Zgodnie z aktem notarialnym Rep. A nr (...) – umową o podział majątku dorobkowego z dnia 28.12.2006 r. - M. M. (3) (obecnie R.) i P. M. (1) dokonali podziału majątku dorobkowego obejmującego zabudowaną nieruchomość rolną, położoną w K., gm. K., zawierającą obszar 1,77 ha, w ten sposób, że P. M. (1) stał się w całości właścicielem ww.

nieruchomości. P. M. (1) wypłacił na rzecz M. M. (3) (obecnie R.) 5.000 zł i przejął do spłaty kredyt udzielony przez Bank (...) S.A. Oddział w P..

Pozwany P. M. (1), pracował w firmie (...), jednakże z powodu licznych zwolnień lekarskich nie mógł pracować. Nie jest zarejestrowany jako bezrobotny, z uwagi na posiadane przez pozwanego gospodarstwo rolne o powierzchni 1,77 ha, uzyskał dotację 2015 r. w wysokości około 2.000 zł. Pozwany pracował na pełen etat w firmie (...) w okresie od 22 marca 2016 r. do 31.08.2016 r. Podjął pracę od 29 września do 30 listopada 2016 r. w przedsiębiorstwie (...) na podstawie umowy zlecenia za kwotę 1.000 zł brutto.

Pozwany regulował alimenty w wskazanej kwocie zgodnie z orzeczeniem, jednakże często płacił za dwa miesiące. Pomimo podjętych prób, nie ma kontaktu z synem.

Sąd zważył, iż przedmiotowe powództwo o podwyższenie alimentów posiada podstawę prawną w art. 138 kro. Przepis ten stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zwłaszcza zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo zmianę w zakresie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Sąd podzielił pogląd wyrażony w judykaturze, według którego zasadne i zgodne z treścią art. 135 kro, jest oparcie się na możliwościach zarobkowych pozwanego, a nie tylko jego aktualnych zarobkach.

Od uprzednio ustalonych alimentów dla małoletniego M. M. (1) upłynął okres 2 lat. W okresie tym nastąpiła zmiana stosunków, o której mowa w powyższym artykule wyrażająca się po stronie małoletniego powoda M. M. (1), który ma obecnie 11 lat - wzrostem kosztów jego utrzymania związanych z rozwojem i edukacją szkolną, korepetycjami. Niewątpliwie małoletni powód nie posiada żadnego majątku, z którego dochody wystarczyłyby na jego utrzymanie. Małoletni M. M. (1) wymaga pomocy rodziców.

Zdaniem Sądu - od czasu ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletniego powoda jego usprawiedliwione potrzeby zmieniły się w sposób znaczący, chociażby ze względu na upływ czasu. Niewątpliwie bowiem, już chociażby ze względu na dwuletni upływ czasu od zasądzenia alimentów wzrost potrzeb powoda, zmiana poziomu cen, inflacja uzasadniają i uprawdopodobniają żądanie podwyższenia alimentów. Sąd Rejonowy w pełni podzielił pogląd Sądu Najwyższego, wyrażony w orzeczeniu z dnia 1 czerwca 1965 r. (I CZ 135/64, niepubl.), że: różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związany z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp. co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków”.

Przedstawione przez matkę małoletniego zestawienie kosztów utrzymania M. M. (1) wraz z kosztami utrzymania mieszkania na niego przypadającymi oscylują w wysokości ok. 1.100 złotych. Wskazana suma uwzględnia dostarczanie małoletniemu powodowi tego wszystkiego, co jest potrzebne do jego fizycznego i umysłowego rozwoju, zapewnienie pielęgnacji, pieczy, przygotowania do życia w społeczeństwie oraz rozwijania, w miarę możliwości, zainteresowań i uzdolnień.

Obecnie M. M. (1) jest starszy i rozpoczął naukę w V klasie szkoły podstawowej, zatem zwiększyły się koszty utrzymania powoda związane z edukacją, bowiem małoletni uczęszcza na korepetycje z angielskiego i niemieckiego. Małoletni M. należy do (...) Klubu Sportowego (...), więc koniecznym jest zakup odpowiedniej odzieży oraz butów sportowych. Małoletni M. mieszka wraz z matką, i również ciąży na nim obowiązek ponoszenia kosztów związanych z utrzymaniem domu. Nadto wskazać należy, że powódka musi się liczyć z opóźnieniem przekazywania świadczenia alimentacyjnego od pozwanego.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego nie pracuje, z powodu podjęcia się opieki córki, która jest chora, pobiera zasiłki z których się utrzymuje, nadto wspiera ją obecny mąż. W tym miejscu Sąd zważył, że zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o.

matka małoletniego powoda ponadto spełnia obowiązek alimentacyjny wobec syna także poprzez osobiste starania o jego wychowanie i utrzymanie oraz poprzez sprawowanie stałej pieczy nad nim. Jednakże sprawowanie pieczy i opieka nad małoletnim nie uzasadnia, w powyższym przypadku, zwolnienia powódki z partycypowania w kosztach utrzymania syna.

Analiza możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego prowadzi do wniosku, że jest on w stanie uiszczać alimenty w podwyższonej wysokości pomimo, że pozwany wskazuje, że ma niski dochód, gdyż podejmuje się prac na umowę zlecenie oraz ponosi koszty utrzymania nowej rodziny. Wskazać należy, iż pozwany nie ma zadłużenia z tytułu niezapłacenia alimentów, uiszcza określoną kwotę alimentów. Pozwany posiada kredyt hipoteczny na 30 lat na zakup nieruchomości z zabudową oraz kredyt którego spłatę ma zakończyć w 17.04.2017 r. Nie orzeczono wobec niego niepełnosprawności, jest młody ma odpowiedni staż pracy. Zaznaczyć należy, iż przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowych i majątkowych” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych (por. Henryk Haak, Obowiązek alimentacyjny, Komentarz, Toruń 1995, s. 118-119).

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec syna wyczerpuje się kwotą po 550 zł miesięcznie. Wskazana kwota odzwierciedla zakres zmiany okoliczności w porównaniu do sytuacji w momencie poprzedniego ustalania alimentów i leży w granicach możliwości zarobkowych pozwanego. Określając wysokość alimentów na rzecz małoletniego M. M. (1), Sąd wziął również pod uwagę, iż pozwany posiada na utrzymaniu nową rodzinę, oraz do spłaty kredyt. Pozostałą część kosztów utrzymania małoletniego powoda powinna zaspokoić jego matka, która jak dotychczas w sposób należyty wywiązuje się ze swojego obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna.

Ustalenie powyższe oparte zostało na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym i poparte zasadami doświadczenia życiowego.

Wysokość alimentów ustalona w wyroku poprzednim zaspokajała wszystkie potrzeby uprawnionego w dostatecznych rozmiarach. Jednakże zaistniałe zmiany po stronie małoletniego powoda uzasadniają podwyższenie alimentów z kwoty po 360 zł do kwoty po 550 zł miesięcznie, poczynając od dnia 21 października 2016 r. Powództwo w pozostałym zakresie jako zbyt wygórowane i nieodpowiadające przesłankom z art. 138 k.r.o. Sąd oddalił.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. art. 22 k.p.c., art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 2 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, art. 13 oraz art. 77 ust. 1 pkt 3 tejże ustawy, Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 114 zł tytułem kosztów sądowych oraz kwotę 6 zł opłaty kancelaryjnej, odstępując na mocy art. 102 kpc od obciążania strony powodowej kosztami od oddalonego powództwa.

Powyższy wyrok w części zasądzającej alimenty powyżej kwoty 380 złotych miesięcznie zaskarżył pozwany.

Apelacja wyrokowi w zaskarżonej części zarzuca:

1. obrażę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na wynik sprawy tj.:

a) art. 233 k.p.c. wobec sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, skutkujących:

- niezasadnym przyjęciem przez Sąd 1 instancji, że pozwany posiada możliwości zarobkowe, które dają możliwość podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego powoda M. M. (1) do kwoty 550 zł, pomimo że materiał dowodowy zgromadzony w toku przedmiotowego postępowania nie dawał podstaw do takich ustaleń

- nieuwzględnieniu przez Sąd I instancji okoliczności, że pozwany:

do 2035 r. jest dłużnikiem solidarnym kredytu hipotecznego w kwocie przekraczającej 37 tys. franków szwajcarskich, który to on faktycznie spłaca, co wynika z potwierdzeń wpłat załączonych do akt niniejszej sprawy,

do kwietnia 2017 r. spłaca kredyt gotówkowy zaciągnięty w Banku (...) na kwotę 15 000 zł,

posiada drugie dziecko, córkę N., ze związku z partnerką J. W., co w porównaniu do poprzedniego wyroku w 2014 r. jest istotną okolicznością wpływającą na jego możliwości zarobkowe

b) art. 233 k.p.c. polegającego na błędzie w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że w ciągu niespełna dwóch lat od ustalenia ostatnio alimentów na rzecz małoletniego powoda usprawiedliwione potrzeby chłopca wzrosły o ponad 50 %, podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie nie dawał podstaw do poczynienia takich ustaleń.

c) art. 131 § 1 k.p.c. poprzez brak prawidłowego doręczenia pozwanemu wezwania na rozprawę, gdyż ten nie posiadał żadnej informacji w formie awizo w skrzynce pocztowej.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w skarżonej części wraz z zasądzeniem kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Z ostrożności procesowej pozwany wnosił o ewentualne uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wносиła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadniona, albowiem podniesione w niej zarzuty uchybień procesowych, tj. naruszenia art. 233 kpc i w konsekwencji tego dokonania sprzecznych z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ustaleń wskazujących, iż pozwany posiada możliwości wywiązania się z nałożonego na niego zaskarżonym wyrokiem obowiązku alimentacyjnego w sytuacji gdy obciążony jest spłatą kredytów i na utrzymaniu ma drugie dziecko z nowego związku oraz naruszenia art. 131 § kpc, które w istocie swej sprowadzają się do wykazania, iż zaskarżony wyrok zapadł z obrazą prawa materialnego, tj. art. 138 krio w zw. z art. 135 krio, okazują się być nietrafne w chwili rozpoznawania sprawy przez Sąd II instancji i jako takie nie mogą odnieść zamierzonego przez apelującego skutek w postaci zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Ostatnio alimenty na rzecz powoda określone zostały wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 18.XII.2014r. w sprawie III RC 221/14, którym to Sąd określił należne świadczenie alimentacyjne od pozwanego na kwotę 900 zł miesięcznie.

Przedmiotowy pozew o podwyższenie alimentów złożony został w Sądzie Rejonowym w Radomsku w dniu 21.X.2016r, a zatem blisko 2 lata od ostatniego orzeczenia w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec małoletniego powoda.

Aktualnie w chwili orzekania przez Sąd II instancji upłynął okres ponad 2 lat od ostatniego orzeczenia alimentacyjnego i powód reprezentowany przez swoją przedstawicielkę ustawową wykazał, że po wydaniu tegoż orzeczenia nastąpiła istotna zmiana stosunków skutkująca zmianą wysokości dotychczasowych świadczeń w zakresie w jakim uczynił to Sąd zaskarżonym wyrokiem.

Lektura materiału sprawy dowodzi, iż Sąd Rejonowy – wbrew zarzutom apelacji – dokonał prawidłowej, zgodnej z doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego rozumowania, oceny dowodów, która odpowiada wymogom jakie stawiają jej przepisy art. 233 i 328 § 2 kpc.

Ta prawidłowa ocena dowodów doprowadziła do poczynienia przez ten Sąd trafnych ustaleń faktycznych w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy.

Te bowiem ustalenia, które są istotne dla rozstrzygnięcia, a odnoszące się do ewentualnych zmian jakie nastąpiły w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego znajdują oparcie w materiale sprawy i Sąd Okręgowy je podziela oraz przyjmuje za własne.

Zgodzić należy się ze stanowiskiem Sadu Rejonowego, że od ostatniego orzeczenia alimentacyjnego nastąpił istotny wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda a możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego nie uległy zmianie na gorsze.

Zgodnie bowiem z powołanymi wcześniej przepisami art. 138 w zw. z art. 135 krio jednym z kryteriów decydujących o wysokości alimentów są bowiem możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do ich łożenia a nie rzeczywiście uzyskiwane dochody lub ich brak. Te zaś możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego nie uległy zmianie (pogorszeniu). Bez znaczenia bowiem dla rozstrzygnięcia sprawy o alimenty na rzecz małoletniego dziecka, które nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, są rozliczenia między jego rodzicami czy zaciągane przez nich kredyty i konieczność ich spłaty, które nie mogą mieć wpływu na należne dziecku alimenty. Także bez znaczenia jest podnoszony przez pozwanego fakt, iż posiada jeszcze jedno dziecko z nowego związku skoro w takiej samej sytuacji znajduje się matka małoletniego powoda, która także ma drugie dziecko na utrzymaniu. Pozwany nie wykazał też stosowną decyzją aby jego możliwości zarobkowania uległy – z uwagi na stan zdrowia – ograniczeniu.

Z kolei przedstawicielka ustawowa powoda wykazała istotny wzrost usprawiedliwionych potrzeb powoda wynikający z faktu, iż w chwili wyrokowania przez Sąd Okręgowy upłynął okres ponad 2 lat, o który powód jest starszy a nadto realizuje i rozwija swoje zainteresowania.

Mając na względzie powyższe oraz okoliczność, iż alimenty zasądzone są na przyszłość i winny przez odpowiedni czas funkcjonować w niezmiennej wysokości, należało uznać, że zmiana stosunków, o której mowa w cytowanych wyżej przepisach nastąpiła i uzasadniała podwyższenie dotychczasowego świadczenia do kwoty wskazanej w zaskarżonym wyroku.

Sąd Okręgowy dostrzega, za Sądem Rejonowym, że pozwany czynnie uczestniczy w wychowywaniu syna, spędzając z nimi czas podczas kontaktów osobistych, co nie zmienia ustalenia, że winien on aktualnie łożyć na rzecz powoda alimenty w wysokości określonej przez ten Sąd, które to alimenty leżą w zakresie możliwości.

Nie sposób też nie dostrzec, że matka dziecka w znacznej części swój obowiązek alimentacyjny wobec powoda wykonuje w sposób określony w przepisie art. 135 § 2 krio, tj. świadcząc osobiste starania o jego wychowanie i utrzymanie, co oznacza, że udział finansowy ojca w kosztach utrzymania syna musi być odpowiednio większy niż matki.

W świetle powyższej uwagi uznać należy, że zaskarżony wyrok właściwie rozkłada też ciężar obowiązku alimentacyjnego pomiędzy obojga rodziców małoletniego powoda.

Bez znaczenia natomiast jest podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 131 § 1 kpc, skoro pozwany miał możliwość zaprezentowania swojego stanowiska i zgłoszenia wniosków dowodowych chociażby w postępowaniu apelacyjnym.

Powyższe rozważania wskazują, że zaskarżony wyrok odpowiada powołanemu w jego uzasadnieniu prawu materialnemu, tj. przepisom art. 138 w zw. z art. 135 krio, co skutkowało musiałoby oddaleniem apelacji jako nieuzasadnionej na podstawie art. 385 k.p.c.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania oraz powołane w nich przepisy Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

SSA w SO Grzegorz Ślęzak

SSO Jarosław Gołębiowski SSO Paweł Lason